

#1 NEW YORK TIMES BESTSELLER

Elin Hilderbrandová

Výstřední milionáři. Honosné sídlo. Zaměřený zločin.

Labutia pieseň

TATRAN

*Labutia
pieseň*

Elin Hilderbrandová

*Labutia
pieseň*

TATRAN

Z anglického originálu Elin Hilderbrand: Swan Song,
ktorý vyšiel vo vydavateľstve Little, Brown and Company a division
of Hachette Book Group, New York 2024,

preložila Simona Klimková.

Vydalo Vydavateľstvo TATRAN, s. r. o., v roku 2026,
so sídlom Klariská 16, 815 82 Bratislava, Slovenská republika.

Vyšlo ako 5628. publikácia.

Vydanie I.

Knižnú väzbu navrhol a spracoval Peter Zentko.

Zodpovedná redaktorka Beáta Beláková

Jazykové redaktorky Adriana Oravcová, Zlata Sršňová

Technický redaktor Peter Zentko

Sadzba AldoDesign

Vytlačil FINIDR, s.r.o., Český Těšín.

www.slovtatran.sk

:: knihy pre **hodnotnejší** život

info@slovtatran.sk

All rights reserved.

Copyright © 2024 by Elin Hilderbrand

Translation © Simona Klimková 2026

Slovak edition © Vydavateľstvo TATRAN 2026

ISBN 978-80-222-1767-5

*Končím tam, kde som začínala:
S priateľstvom a hlbokou vďakou venujem túto knihu
Chipovi Cunninghamovi.*

Prológ

Štvrtok 22. august, 18.00

Zvesti o odchode náčelníka nantucketskej polície Eda Kapenasha do dôchodku sa šíria už dva roky, hoci na priamu otázku náčelník vždy reagoval slovami: „Na úvahy o dôchodku nemám čas.“ Tri dni po hrozivej udalosti z februára však Ed oznámil manželke Andrei (z nemocničného lôžka v Massachusettskej všeobecnej nemocnici): „Mám dosť, končím, zostanem už len do konca leta, kým za mňa nájdeme náhradu.“

„Ďalšie leto, Ed?“ vykrikla Andrea. Bola vydesená, na čo mala dobrý dôvod.

Ed práve prednášal o bezpečnosti v telocvični na Nantucketskej základnej škole, keď mu začalo brnieť v ľavej ruke. Zrazu sa nevedel poriadne nadýchnuť, zahmlilo sa mu pred očami – a potom už vnímal len to, ako ho nakladajú do zdravotníckeho vrtuľníka a letia do Massachusettskej všeobecnej nemocnice na urgentnú operáciu srdca.

„Mali ste ten typ srdcového infarktu, ktorý voláme chrlič vdov,“ oznámil mu lekár Veľmi dôležitý. „Úplné upchatie ľavej prednej zostupnej tepny. Mali ste šťastie, že záchranári sa nachádzali priamo na mieste, inak by to nedopadlo dobre.“

Áno, keď sa Ed zrútil na zem, v školskej telocvični boli aj veliteľ hasičov Stu Vick a záchranári z jeho oddelenia, ktorí čakali, kým prídu na rad.

Zatiaľ čo lekár Veľké zviera prednášal Edovi o cvičení, strave

a predovšetkým o strese, Ed sa snažil odčítať Andreinu reakciu na výraz „chrlič vdov“.

Nič moc.

„Mal by si ihneď odísť do dôchodku,“ povedala Andrea. „Ďalšie leto by si už nemusel prežiť.“ Pozrela na lekára Majstra vesmíru, pretože ho chcela dostať do obrazu. „Eda za posledné dva roky trikrát hospitalizovali v nantucketskej nemocnici pre bolesti hrudníka. Chceli ho sem poslať na vyšetrenie, ale odmietol.“

Ed si vzdychol. Oženil sa s donášačkou. Zároveň však mal pocit viny. Zahrával sa so svojim zdravím? Áno. Mohol by podať výpoveď len s dvojtýždňovou výpovednou lehotou a vykašľať sa na verejnú bezpečnosť ostrova? Nemohol.

Do dôchodku pôjde na jeseň.

A tak dnes, dvadsiateho druhého augusta, náčelník oslavuje. Posledný oficiálny deň služby bude v pondelok dvadsiateho šiesteho augusta. Jeho nástupkyňa Zara Washingtonová bola zástupkyňou náčelníka v Oak Bluffs na ostrove Martha's Vineyard, takže rozumie ostrovnému životu rovnako dobre ako Ed. Zara sa sem presťahovala a po dvoch týždňoch, keď bola Edovi neustále v päťtách, sa už nevie dočkať, kedy ho vystrieda. Andrea na Edovu počesť naplánovala veľkú oslavu odchodu do dôchodku v bare Oystercatcher, ktorá sa bude konať o pár týždňov, aj s oficiálnymi poctami, ktoré má na starosti guvernér Healey.

Teraz si však náčelník užíva večer so svojimi blízkymi: s Andreou, so synom Ericom a jeho priateľkou Avalon, s najlepšimi priateľmi Addisonom a Phoebe Wheelerovcami a Jeffreyom a Delilah Drakeovcami a s dcérou Kacy, zdravotnou sestrou z oddelenia novorodeneckej jednotky intenzívnej starostlivosti, ktorá sa toto leto vrátila z Kalifornie.

Kacy si chcela ako sprievod zavolať kamarátku Coco, ale... Coco pracuje ako osobná asistentka pre Richardsonovcov, pár, s ktorým sa Ed a Andrea (ako aj Wheelerovci a Drakeovci) zo-

známili toto leto, a keď sa Ed rozhodol nepozvať ich na dnešnú večeru, Richardsonovci na truc usporiadali plavbu pri západe slnka na svojej jachte *Hedonizmus* – a tak musí Coco pracovať.

„Richardsonovcov už asi všetci hodili cez palubu,“ poznamenala Kacy. „Coco nepoznala nikoho zo zoznamu hostí – sú to prevažne cudzí ľudia.“

Cudzinci, ktorých zrejme pred Richardsonovcami nikto nevaroval, pomyslel si Ed. Toto leto sa diali čudné veci.

Ešte v júni boli Richardsonovci v kurze. Takmer sa stali súčasťou „Stroskotancov“, ako Kapenashovci, Wheelerovci a Drakeovci nazývajú svoju partiu (pretože ich všetkých pred pár desiatkami rokov „vyplavilo“ na Nantuckete). Richardsonovci mali ohlas aj preto, že boli mladší, ešte stále štyridsiatnici. Stroskotanci, najmä Ed, už pokročilý vek aj pociťovali.

Ed si na dnešnú večeru vybral reštauráciu Ventuno, ktorá sa nachádza v jednej z historických budov v centre mesta, a Andrea im rezervovala celé horné poschodie.

Vystupujú po úzkom drevenom schodisku a prejdú k stolu s bielym obrusom a sviečkami pri oknách, z ktorých je výhľad na pôvabné tehlové chodníky ulice Federal Street. Všetci hostia už prišli.

Ed sa usadí k oválnemu stolu a pripomenie si, že si má vziať veci, o ktoré podľa Andrey prichádza – krištáľové poháre na víno, nízke dekorácie z georgín a ruží, skutočnosť, že si Erik vzal kravatu bez vyzvania. Vo vzduchu sa vznáša vôňa cesnaku a byliniek, v pozadí spieva Tony Bennett. Presne takýto večer si Ed prial – napriek tomu ho prepadne melanchólia. Leto sa končí a s ním aj jeho kariéra.

Keď Addison zhodnotí vínnu kartu – už dávno ho pasovali do roly ich someliéra –, zachytí ponad horný okraj jedálneho lístka Edov pohľad.

„Na emócie nie je čas, Ed,“ povie. „Čaká nás výrazné, no zároveň jemné Barolo.“

Ed musí uznať, že víno chutí božsky aj jeho neskúseným chuťovým pohárikom (Keď si môže vybrať sám, radšej pije pivo.), hoci si dá len pol pohára. Dnes večer ho zaujíma najmä jedlo. Andrea sedí po jeho boku, no potichu klebetí s Phoebe a Delilou o Richardsonovcoch. *Nemohli to nechať tak, museli nás tromfnúť!*

Náčelník využije manželkinu posadnutosť Richardsonovcami vo svoj prospech. Objedná pár vecí – dve smažené misky fritto misto, farfalle s krabom a miestnou kukuricou (pochádza z Jeffreyho a Delilinej farmy), cestoviny strozzapreti s klobásou a brokolicou, ricottové crostini, plnené mušle.

„Ed!“ Andrea sa k nemu otočí s varovným tónom. Teraz je náčelníčkou polície ona, aspoň čo sa týka Edovej stravy.

Ed si doobjedná nakladanú zeleninu a šalát César. Počká, kým sa Andrea odvráti, a potom povie servírke: „Ako hlavný chod si dám Fiorentinu.“ Je to najlepší stejk na ostrove. Edovi sa o ňom sníva ako niektorým mužom o Margot Robbieovej. Je to takmer kilová kotleta podávaná s pečenými rozmarínovými zemiakmi. Ed zaženie myšlienky na soľ, tuk a svoje srdce. Už pol roka konzumuje doma iba hydinu, ryby a zeleninu.

Keď mu donesú ešte horúci stejk – už len zo samotnej vône ide Ed do kolien –, odkrojí si dva ružovkasté kúsky. Možno ho zabijú, ale aspoň to bude parádny odchod.

Andrea si všimne vyprážené krevety a kalamáre, porciu cestovín a krvavý stejk, no nič na to nepovie. Je na Eda hrdá – schudol pätnásť kíľ, začal trikrát do týždňa ráno behať, prešiel na bezkofeínovú kávu, prestal chodiť štyrikrát do týždňa na obed do Nickelu (Krevetový sendvič je jeho kryptonit.) a každý deň aspoň predstiera, že desať minút medituje. Uľavilo sa jej, že zvyšok leta prežili bez väčších incidentov. To však neznamená, že leto bolo nudné – práve naopak! Hneď ako ich Phoebe zoznámila s novými Addisonovými klientmi Richardsonovcami, sa ich leto zme-

nilo na spleť obedov v klube Field and Oar, pickleballu, výletov na plachetnici a večierkov, večierkov, večierkov. Odkedy sa jej narodili deti, Andrea takéto leto ešte nezažila. Väčšinu leta vníma la Richardsonovcov ako dar z nebies, ktorý im mal pripomenúť, že ešte nie sú na zábavu pristarí.

No keď si Richardsonovcov predstaví teraz... nie, nebude sa nimi vôbec zaoberať. Chce sa len tešiť, že si Ed vychutnáva svoj stejk.

Addison zdvihne pohár. „Na nášho nebojácneho náčelníka!“ Všetci zdvihnú pohár. Ed je poctený, ale aj trochu v rozpakoch. Odpije si z červeného vína – napadne mu, že Addison mu zrejme dolial pohár bez toho, aby si to všimol – a zrazu sa ponorí do myšlienok.

Na Nantucket sa presťahoval zo Swampscottu pred tridsiatimi piatimi rokmi, keď sa uvoľnilo miesto náčelníka polície. Ľudia ho varovali, že práca policajta na ostrove bude iná ako na pevnine. Skoro ako v malom meste, až na to, že sa nachádzalo päťdesiat kilometrov od pevniny, takže nebolo kam ujsť. Už to samo osebe bolo dosť komplikované aj mimo sezóny a počas Edovho pôsobenia sa celoročný počet obyvateľov zdvojnásobil. V júni ostrov zaplavia letní rezidenti, krátkodobí nájomníci a jednodňoví turisti, z ktorých si niektorí prenajmú mopedy napriek tomu, že nemajú ani poňatia, ako ich riadiť. Každý deň musia policajti riešiť premávku, desiatky pokút za parkovanie, deti z miest a vychytených predmestí s novými syntetickými drogami a arogantným správaním, čo im dáva poriadne zabráť.

A okrem toho sú tu skutočné problémy – domáce násilie, vandalizmus, jazda pod vplyvom alkoholu, predávkovania, náhodné úmrtia. Zhruba pred šiestimi rokmi riešil Ed prípad v Monomoy, o ktorom je stále presvedčený, že šlo o vraždu, hoci to nevedeli dokázať.

Servírka prinesie na stôl zmes dezertov – jablkový koláč so škoricovou zmrzlinou, baba au rhum a plnené trubičky cannoli.

Phoebe sa zahryzne do koláča: „Chutí ako jeseň.“

„Nerúhaj sa,“ ozve sa Delilah. „Ešte máme pred sebou celý mesiac leta.“

Ed zvažuje, že si dá trubičky, ale bojí sa, že to už s jedlom dosť prehnal. No Andrea, s lícami zrumenenými od vína, mu na tanier jednu naloží. Nakloní sa k nemu a pobožká ho na pery, dobrý bozk, ktorý sľubuje niečo viac neskôr. „Toto je tvoj večer.“

Ed sa rozhladne okolo stola a jeho pohľad spočinie na Kacy. Tvári sa ustarostene, možno až osamelo; stále si kontroluje telefón. *Zvláštnne*, pomyslí si náčelník. *Nech sú naše deti akokoľvek veľké, stále sa o ne bojíme*. Kacy a Coco si boli celé leto blízke, ako novodobá verzia kamarátok zo sitcomu *Laverne a Shirley*, no zdá sa, že ich vzťah akosi ochladol. Keď sa opýtal Andrey, či sa Kacy a Coco nepohádali, odvetila mu: „Sú to dospelé ženy, Ed.“ Kto vie, čo tým myslela.

Po káve nasleduje ďalšie prekvapenie. Servírka zapne hudbu – Harry Connick Jr. spieva „It Had to Be You“ – a posunie ostatné stoly, aby mali priestor na tanec. Andrea vezme Eda za ruku. „Tak poď, náčelník, ukážeme im, ako sa to robí.“

Na improvizovanom tanečnom parkete sa k nim pridávajú Phoebe s Addisonom, potom Jeffrey s Delilou. V tej chvíli má náčelník pocit, že slová *odchod do dôchodku*, ktoré v ňom predtým vyvolávali len hrôzu, v sebe ukrývajú akýsi príslub. Ťarcha ostrovných problémov z neho opadne. S Andreou môžu cestovať, bude môcť chodiť na ryby na Ericovej lodi, kedykoľvek sa mu zachce – možno sa dokonca zamestná ako Ericov prvý dôstojník. Budú si užívať ďalšie podobné večery a konečne si dopraje viac než len pol pohára vína.

Bude voľný.

„Si si istá, že ti nebudem liezť na nervy, keď budem stále s tebou?“ spýta sa Andrey. Skôr než stihne odpovedať, vo vrecku mu zazvoní telefón.

Andrea si vzdychne. „Prosím, neber to!“

Skontroluje displej. Policajná stanica, linka štyri, čo znamená, že ide o núdzovú situáciu.

„Mrzí ma to,“ ospravedlní sa. „Ale musím...“

Odíde z tanečného parketu, priloží si telefón k uchu a druhé si zapchá dvoma prstami. Je to jeho dispečerka, s výstižným menom Jennifer Speedová, ktorú volajú jednoducho Speed. Tá žena je stelesnením výkonnosti. „Chceš zlé správy alebo zlé správy?“ spýta sa.

Náčelník nechce žiadne správy a Speed to vie. Vo funkcii náčelníka nantucketskej polície mu zostáva sto hodín. „O čo ide?“

„Na Pocomo vypukol požiar,“ oznámi mu. „Požiarnici sú na mieste činu. Hovorila som so Stuum, vraj je to totálka. Zhorel do tla.“

„Na Pocomo?“ zamyslí sa náčelník. „Nie je to...“

„Dom Richardsonovcov, áno, je,“ potvrdí Speed. Odmlčí sa. „Teda bol.“ Náčelník zatvorí oči. Na chrbte zacíti Andreinu ruku.

„A ďalej?“ spýta sa.

„Ich asistentka, žena menom Colleen Coyleová?“

„Áno, Coco,“ prisvedčí náčelník. „Poznám ju. Je to Kacina priateľka.“

„Richardsonovci mali podľa všetkého na svojej jachte večierok, keď im niekto zavolať kvôli dymu valiacemu sa z ich domu, a tak sa urýchlene vrátili. To dievča, Coco, bolo na lodi, no keď zakotvili, zmizlo. Respektíve nebolo na palube.“

„Nebola na palube?“ zopakuje náčelník. „Kam sa podela?“

„To nikto nevie,“ odvetí Speed. „Je nezvestná.“

„Len ona?“

„Pokiaľ viem, zvyšní pasažieri z lode sú prítomní a kapitán...“

„Lamont Oakley?“ spýta sa náčelník.

„Áno, volal správkyni prístavu. Tá zavolala nám.“

Náčelník sa otočí späť k stolu. Kacinu tvár zalieva modré svetlo jej telefónu. Zalapá po dychu a pozrie naňho. Stránka *Nantucket Current* musela správu práve zverejniť.

„Ďakujem, Speed,“ náčelník zloží. Richardsonovcom zhorel dom a Coco je nezvestná? Dúfa, že ide o žart, že ho chcú v posledné dni len nachytať. Ale vie, že je to realita. Ak má byť úprimný, obával sa, že Richardsonovcom sa stane niečo také strašné. „Povedz im, že som na ceste.“

1. Pouličný klebetník I

Vo väčšine miest fungujú tamtamy. Tu na Nantuckete máme takzvaný pouličný klebetník – a Blondávä Sharon je už dlho operátorkou ústredne. Neunikne jej nič.

Toto leto však došlo k zvratu: Objektom klebiet sa stala Blondávä Sharon. Na ostrove sa šušká, že jej manžel Walker ju opustil kvôli svojej fyzioterapeutke, ktorá je od neho o polovicu mladšia. Walker si počas vianočnej lyžovačky roztrhol krížny väz a v marci oznámil, že sa zamiloval do „Bailey z fyzioterapie“. Od Sharon odchádza, chce sa rozvieť.

Ach jaj, povzdychli sme si. Nie je to nič nové, muž v strednom veku opúšťa manželku kvôli mladšej žene, no mysleli sme si, že rodina Blondavej Sharon je pevná ako skala. Sharon je príkladná matka. Svojim šestnásťročným dvojčikám, Sterling a Colby, zabezpečila vychýrené stáže v Nantucketskej historickej asociácii. (Sú neplatené, no veľmi dobre sa vynímajú na prihláškach na vysokú školu.) Jej trinásťročný syn Robert má cukrovku prvého typu a Sharon mu sleduje hladinu cukru v krvi pomocou aplikácie v telefóne. Mrzí nás, že päťdesiatštyriročnú Sharon odhodili ako horúci zemiak, no nik z nás sa necíti previnilo, keď o tom hovoríme. Keď si predstavíme, koľko hodín strávila Blondávä Sharon

klebetením o cudzích záležitostiach, nemôžeme si pomôcť a tento moment vnímame ako istý druh poetického zadosťučinenia.

Dobrou správou podľa nás je, že Sharon sa môže oprieť o svoju sestru Heather. Sharon a Heather sú veľmi rozdielne: Sharon je blondínka a Heather brunetka, Sharon je žena v domácnosti, Heather právnička z Oddelenia podnikových financií v Komisii pre cenné papiere a burzu vo Washingtone. Blondavá Sharon je ako letuška, ktorá vám porozpráva aj o pilotových hemoroidoch a slávnej moderátorky tolksou, ktorá sedí na sedadle 3C. Heather je čierna skrinka, tajomstvo je podľa nej na to, aby sa neprezradilo.

Heather je tiež rozumná. Keď Sharon prizná, že na Walkero-
vom odchode ju najviac trápi, aké je to klišé, Heather ju zaprisa-
há: „Len mi slúb, že nezačneš nosiť výrazné náhrdelníky a umelé
mihalnice a nepôjdeš na plavbu po Stredozemnom mori hľadať
nového bohatého manžela.“

Sharon zažmurká. Presne to mala v pláne.

„Toto je tvoja šanca, aby si objavila svoje nové ja,“ prízvukuje jej Heather. „Pamätáš si na citát, ktorý si si v detstve nalepila na zrkadlo v izbe?“

Nebol to citát, pomyslí si Sharon. Boli to posledné dva verše z básne Mary Oliverovej *Letný deň: Ty, čo máš plán, mi zjav, čo má sa spraviť / s tým твоjím darom – divým, vzácnym životom?* Sharon báseň objavila jedno leto, keď pracovala medzi regálmi s knihami vo verejnej knižnici v New Canaane. Verše, ktoré potom prepísala na otcovom elektrickom stroji Smith Corona a prilepila si ich na zrkadlo v izbe, jej vždy pripadali ako výzva – no keď o nich premýšľa teraz, má pocit, že ju nedokázala splniť. Svoj divý, vzácny život strávila výberom tapiet a plánovaním čistenia bazéna, čítaním časopisu *People* v rade na trhu a márnou snahou zlepšiť svoj bekhend. Strávila ho na telefóne.

Ale je tu niečo, o čom Sharon snívala, niečo, na čo by sme nikdy neprišli.

* * *

Blondavá Sharon celý život tajne túžila stať sa spisovateľkou.

Nuž, podľa nás rozhodne preukázala živý záujem o príbehy druhých ľudí, čím boli pikantnejšie a oplzlejšie, tým lepšie. Keď pred pár rokmi zomrela obľúbená miestna spisovateľka Vivian Howeová, už nemal kto písať o drámach, ktoré sa každé leto odohrávajú na Nantuckete. Mohla by ju nahradiť Blondavá Sharon? Má vôbec potuchy, ako sa píše beletria?

Podľa Sharon je leto najvhodnejší čas odštartovať *projekt sebazdokonaľovania* – a tak sa prihlási na online kurz tvorivého písania. Lektor sa volá Lucky Zambrano, čo znie, akoby bol šéfom mafie, no v skutočnosti je to profesor angličtiny z Floridskej atlantickej univerzity, ktorý nedávno odišiel do dôchodku. Študentom prezradí, že vedením tohto online kurzu sa snaží niečím zamestnať, pretože mu minulý rok zomrela manželka.

Lucky je vdovec. Sharon sa vzpriami na stoličke a potiahne si spodok blúzky, aby odhalila viac z dekoltu. Cez Zoom si v triede všimne ďalšie dve študentky, obe približne v jej veku, hoci ani jedna z nich nie je taká zachovalá ako ona. Jedna sa volá Willow, druhá Nancy.

„Hm,“ povzdychne si Lucky. „Aj moja manželka sa volala Nancy.“

Získala tým Nancy u Luckyho výhodu? napadne Sharon. Nancy má jeden z tých krátkych, strohých účesov, čo znamená, že je pravdepodobne už vydatá. Willow má zas dlhé náušnice s pierkami a nikdy nevidela botoxovú ihlu.

„Prejdime k vašej prvej úlohe,“ povie Lucky. „Postava. Chcem, aby ste vybehli niekam von, môže to byť miestny farmársky trh, kancelárska budova – Nancy, vidím, že pracujete na Dopravnom inšpektoráte, to je plodné prostredie – a vybrali si dve osoby, ktoré budete pozorovať. Potom medzi nimi zdramatizujete scénu s cieľom rozvinúť ju do príbehu. Nebohý veľký spisovateľ John Gardner raz vyhlásil, že existujú len dve zápletky. Prvá: Hrdi-

na sa vydá na cestu. Druhá: Do mesta príde cudzinec.“ Lucky sa odmlčí a Sharon si zúrivo zapisuje do svojho bloku. Je beznádejne staromódna. Nancy aj Willow píšu do notebookov. „Tak sa teda vyberte pozorovať, priatelia. Stretneme sa opäť budúci týždeň, kedy sa budete môcť so skupinou podeliť o to, čo ste napísali.“

Keď sa Sharon odhlási z online stretnutia, je plná energie a odvažuje sa tvrdiť, že aj inšpirácie. Nebude jednou z tých oranžových rozvedených žien na výletnej lodi; dopraje si oslnivé druhé dejstvo ako publikovaná autorka. Schmatne zápisník, pripravená vyraziť do sveta na pozorovanie. Svojím spôsobom to bolo vždy jej misiou – zistiť, čo sa naozaj deje. Teraz má však vznešenejšie poslanie. Teraz o tom bude písať.

Sharon sa usadí na lavičke pri termináli trajektov spoločnosti Steamship Authority. Niet lepšieho miesta na pozorovanie ľudí, ktorí sa vydávajú na cestu, alebo cudzincov, ktorí prichádzajú do mesta. Má založené obrovské slnečné okuliare značky Céline a biely tenisový šilt, hoci tí z nás, ktorí čakajú na príchod trajektu – najmä Bob z taxislužby Old Salt Taxi a Romeo zo spoločnosti Steamship Authority –, si Sharon všimnú hneď.

Prečo má Blondavá Sharon v ruke zápisník a pero? čuduje sa Romeo. Nenapadá mu jediný dôvod, ale Romeo miluje záhady... najmä tie, čo súvisia s krásnymi ženami.

Len čo sa Sharon usadí, pripláva loď. Prezerá si ľudí prechádzajúcich po rampe. Vyzerá niekto nádejne? Nie, nie, nie; samí jednodňoví turisti, ženy vo voľných šatách, muži v cargo šortkách, všetci v škaredých pohodlných topánkach. Ladvinky, batohy. Prečo sú bežní americkí turisti takí nešťatí?

Pohľad jej spočinie na mladej žene pri vozíku na batožinu. Takýto typ sa na Nantuckete často nevidí – je ako ľudské umelecké dielo. Má krátke čierne vlasy geometrického strihu. Oble-

čené obtiahnuté čierne tielko, ktoré necháva asi dva centimetre brucha obnažené. Na ľavom ramene má vytetovaného plameňniaka a tesne nad členkom ďalšie tetovanie, ktoré pripomína jaštericu. Sharon si všimne, že dievčaťu sa v nose zaleskne drahokam, keď z vozíka na batožinu dvíha preplnenú tašku kaki farby. Toto nie je bežná turistka. Prichádza sem na celé leto.

Do mesta pricestovala cudzinka! poteší sa Sharon. Vstane z lavičky a prikradne sa k dievčaťu, aby si ho lepšie prezrela. Mala by mu ponúknuť odvoz? Sharon sa práve chystá poklepať dievča po pleci, keď sa objaví druhá mladá žena. Táto má vlasy medovej farby ostrihané do úhľadného módného mikáda a oblečené má úzke biele džínsy a vypasované tmavomodré sako. Z vozíka zdvihne pestro vzorovanú tašku značky Vera Bradley. Sharon má doma presne takú istú.

„Vezmi si moje číslo, Coco,“ povie druhá žena. „Ozvi sa, dobre? Daj mi vedieť, kde sa ti podarilo ubytovať.“

„Niečo vymyslím,“ povie Coco. „Ako vždy. A, Kacy, ďakujem za polievku – bolo to od teba veľmi milé.“

Druhá žena, Kacy, mávne rukou, akoby chcela povedať, že to nestojí za reč. Vojde do spleti áut na parkovisku. Coco zvesí plecia a vytiahne telefón. To úbohé dievča prišlo na Nantucket s obrovskou taškou a nemá kde bývať? Sharon sa jej chystá ponúknuť, že ju odprevadí do Turistického informačného centra, aby sa mohla informovať o voľných hotelových izbách, no potom sa udeje niekoľko vecí v rýchlom slede. Najprv sa zjaví čierny Chevrolet Suburban, Romeo zo Steamship Authority otvorí dvere na kufri a vloží Kacine tašky dnu. Jeho úlohou nie je pomáhať s batožinou, takže Kacy musí byť nejaká VIP osoba. O sekundu neskôr si Sharon uvedomí, že auto šoféruje policajný náčelník Ed Kapenash. Tá mladá žena je asi jeho dcéra. Áno! Kacy Kapenashová! Sharon počula, že pracuje ako zdravotná sestra v San Franciscu. Určite prišla na návštevu.

Potom Sharon zazvoní telefón. V duchu si povzdychne. Pred Walkerovým odchodom mala telefón doslova prirastený k uchu. Bola to jedna z hlavných vecí, ktoré Walkerovi prekážali. (Ale ako sa mala Sharon dostať k novinkám, keď sa nemohla s nikým rozprávať?) Za pár krátkych mesiacov sa zo Sharon stala typická mileniálka, pokiaľ ide o telefonovanie, urobí čokoľvek, aby sa mu vyhla.

Na displeji stojí Rýchly Eddie. Eddie Pancik je nantucketský elitný realitný maklér a Sharonin mužský náprotivok, čo sa týka klebiet. Je jedným zo šiestich ľudí, ktorým zodvihne.

„Eddie,“ ohlási sa Sharon.

„Ahoj, kráska,“ pozdraví ju Eddie. Eddie sa, samozrejme, dopočul, že Walker vymenil Blondávu Sharon za mladší model, ale nespomenie to. „Práve som predal Trojitú osmičku na ulici Pocomo Road. Z ničoho nič sa objavil pár a ponúkol plnú cenu. Dvadsaťdva miliónov.“

Čože? Sharon to prekvapí. Dom na Pocomo Road číslo 888 bol pre Eddieho ako guľa na nohe. Je známy svojou osemuholníkovou terasou a Jennifer Quinnová nedávno kompletne vynovila interiér. (Bol to jej posledný projekt pred spustením novej televíznej relácie *Skutočné premeny* na HGTV.) Ale... Trojitá osmička leží priamo pri vode a vďaka klimatickým zmenám sa hladina v prístave každoročne zvyšuje, čo ukrája z malej súkromnej pláže. Súdny geológ uviedol, že prvé poschodie domu bude za osemdesiat až sto rokov pod vodou. Nanešťastie za domom nie je dostatočne veľký pozemok, aby ho presunuli, a predpisy tejto štvrte zakazujú jeho nadvihnutie.

Kto už len zaplatí dvadsaťdva miliónov za dom odsúdený na zánik? čuduje sa Sharon.

Buď hlupák, alebo blázon.

„Chcem ťa zoznámiť s tou ženou,“ pokračuje Eddie. „Sama sa pasovala za vymetačku večierkov.“

Sharon sa zhrozí. Pod slovami *vymetač večierkov* si predstaví

Keitha Richardsa v sedemdesiatych rokoch alebo Roba Lowea v osemdesiatych. Ale Sharon by sa hodila nová priateľka, hoc aj krátkozraká. *Do mesta prichádza cudzinec, časť druhá!* pomyslí si. „Výborne, pokojne jej daj moje číslo.“

„Už som to urobil,“ prizná Eddie. „Chce sa dostať do klubu Field and Oar.“

Eddie dobre vie, že to je márne, no namiesto toho, aby mu pripomenula dlhý zoznam čakateľov či nominačné a odporúčacie listy, Sharon povie: „Som na teba hrdá, miláčik.“

„Vďaka, zlato,“ rozlúči sa Eddie a zavesí, pretože musí zaniest do banky šek s províziou. Je rád, že sa pred odchodom podelil so Sharon o túto správu. Ak o niečom Blondavá Sharon nevie, akoby sa to vôbec nestalo.

Počas Sharoninho krátkeho telefonátu sa pri vozíku s batožinou opäť objavila Kacy Kapenashová. Zdá sa, že s Coco ešte neskônčila. „Práve som hovorila s otcom, vraj môžeš pokojne zostať pár dní v našej hosťovskej izbe.“

„To nemyslíš vážne!“ zvolá Coco. „To je úžasné – ďakujem, totálne si ma zachránila.“ Coco nasleduje Kacy do čakajúceho Suburbanu.

Sharon sa vracia na svoje miesto na lavičke a zapisuje si všetky detaily, ktoré si vybaví, vrátane tetovania plameniaka, kaki tašky, účesu na štýl „I Love Rock 'n' Roll“.

Keď opisuje srdcervúcu scénu medzi dvoma ženami, podíde k nej Romeo; jeho veľká postava vrhne tieň na stránku zápisníka. „Ahoj, Sharon, ako sa máš?“

Sharon sa naňho pozrie. *Je Romeo slobodný?* napadne jej. „Píšem poviedku.“

Romeo sa usmeje. Ako to, že si Sharon nikdy nevšimla, aký je príťažlivý? „Super, môžem v nej vystupovať?“

„Budem si to musieť premyslieť,“ povie Sharon. „Bude to dosť škandalózne.“

„Škandalózny je moje prostredné meno,“ zasmieja sa Romeo.